

роздільний збір сміття – на сьогодні, за різними оцінками, смітники становлять 5-7 % України. Для того, аби сміття не накопичувалось, а перероблювалось, для початку треба його посортувати; безпечні дитячі та спортивні майданчики, в малих містах досі функціонують старі дитячі та спортивні майданчики радянського зразка; повна інвентаризація майна та земель – в жодному українському місті достеменно не знають, що, де, та в чийй власності знаходиться. Лише наявність прозорої кадастрової системи, дозволить побачити, якими ресурсами воно володіє.

Категорія ідей значної тривалості та вартості: прийняття генерального плану міста. Саме від нього потрібно буде відштовхуватись при подальшому плануванні майбутніх реформ; передати старі заводи і приміщення під креативні центри. Для успіху цього проекту треба дві складові: воля міської влади, та інвестор, який приведе будівлю в нормальний стан; реставрація фасадів історичних будівель. Спершу необхідно чітко окреслити межі історичного центру, паспортизувати кожен фасад і на основі роздільного фінансування (50% – влада, 50% – власник даної будівлі) відреставрувати їх; активне стимулювання та підтримка творчих ініціатив міської громади – мистецтво не виникає саме по собі, його треба стимулювати, давати поштовх для розвитку, і найголовніше – не заважати. Креативність в кожному місті буде проявлятися по-різному.

Література:

1. Лэндри Ч. Креативный город / Ч. Лэндри. – Пер. с англ. – М.: Издательский дом «Классика – XXI», 2006. – 399 с.
2. America's Most Creative Cities [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.forbes.com/pictures/emeg45kgmj>. – Заголовок з екрану.
3. Креативні міста в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.creativecities.org.ua>. – Заголовок з екрану.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПОНЯТЬ ЕКОНОМІЧНИЙ ТА РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА

*Ревуцька А.О., к.е.н, доцент,
Дяченко М.А.,
Черниш О.І.*

Уманський національний університет садівництва

Сучасні процеси в економіці вимагають постійного розвитку й удосконалення економічного інструментарію, що у своїй сукупності формують засоби, прийоми, без яких у багатьох випадках неможливо ефективно здійснювати ні теоретико-пізнавальну, ні господарсько-практичну діяльність. Потреба в такому інструментарії зростає пропорційно зростанню масштабів завдань.

На сьогодні одним із найважливіших завдань, є завдання формування нової стратегії, системи аналізу, прогнозування та планування розвитку територіальних комплексів, галузей, окремих підприємств, нарешті, структурних одиниць цих підприємств [1, с. 10].

Для проведення такого виду оцінки багато дослідників пропонують використовувати показники економічного потенціалу господарської системи та ресурсний потенціал суб'єктів господарювання, які враховують як величину накопичених нею ресурсів, так і ступінь використання її потенційних можливостей. Досить часто цим двом поняттям, як з боку науковців, так і з боку самих підприємців, приділяється недостатня увага [1, с. 11].

Не варто плутати або ототожнювати поняття економічний потенціал та ресурсний потенціал, які пов'язані між собою, однак відрізняються один від одного за своєю сутністю і складом. На сьогодні дослідженням таких категорій, як економічний та ресурсний потенціал займається велика кількість провідних вчених, таких як А.Г. Фонотов, А.І. Анчішкін, С.І. Ускова, Е.В. Лапін, О.К. Добикіна, Н.В. Даньків, В.С. Рижиков, С.В. Касьянюк, М.Є. Кокотько, Т.Д. Костенко, А.А. Герасимов, Л. Г. Огорокова, М.Ю. Руцак та інші.

Категорія «економічний потенціал» сучасною економічною наукою трактується далеко не однозначно. На сьогодні є багато публікацій, які містять різні аспекти поняття «економічний потенціал підприємства», але незважаючи на це, його сутність розкрита, на нашу думку, недостатньо. У багатьох наукових роботах відзначається важливість вивчення проблеми оцінки потенціалу, його використання і приросту, вказується на існування значних відмінностей у визначенні самого поняття економічного потенціалу, його сутності, складу і співвідношенні з іншими категоріями.

Для сьогоднішнього, необхідно, більш чітко розглянути поняття «економічного потенціалу підприємства» через призму ресурсного підходу. Ресурсний підхід до категорії економічний потенціал є досить поширеним серед дослідників. Він полягає у висвітленні потенціалу як сукупності ресурсів та їх джерел, що забезпечують виробничо-господарську діяльність підприємства. Сьогодні більш чітко вирізняють дві «ресурсні» позиції. Перша позиція представляє економічний потенціал як сукупність ресурсів, які не враховують їхні взаємозв'язки та участь у процесі виробництва. Друга ресурсна позиція полягає у трактуванні економічного потенціалу як сукупності ресурсів, здатних виробити визначену кількість матеріальних благ і послуг, обсягів продукції, отримання фінансових результатів.

На наш погляд, теоретичні та методологічні положення, які формують понятійну основу ресурсного підходу щодо визначення економічного потенціалу, не відображають функціональну орієнтованість цього поняття, його спрямованість на досягнення високих результатів у всіх аспектах діяльності підприємства й не враховує системоутворюючих ознак при його формуванні та використанні. Тому, давати визначення категорії «економічний потенціал», яке б ґрунтувалось тільки на ресурсному підході, на сьогодні є досить хибним твердженням.

Дослідивши всі концепції трактування категорії «економічний потенціал» на нашу думку є найдоречнішим і точним визначення Руцака М.Ю., Даньківа Н.В. [2, с. 184], а саме, економічний потенціал – сукупні ресурсні можливості підприємства, які використовуються в цілях досягнення конкурентоспроможності та сталого розвитку в умовах динамічного і невизначеного зовнішнього середовища. Відмінною особливістю наведеного визначення є конкретизація цілей формування економічного потенціалу в умовах модернізації. У працях більшості науковців ресурсний потенціал представлений всіма ресурсами, використовуваними в суспільному виробництві на тій чи іншій стадії розвитку продуктивних сил. І це одна з основних особливостей категорії «ресурсний потенціал». [2, с. 183].

Як економічна категорія ресурсний потенціал виражає відносини між людьми з приводу акумуляції використання наявних можливостей. Сутність ресурсного потенціалу полягає у взаємодії всіх його складових елементів. Внаслідок проведеного дослідження та систематизації різних наукових поглядів вчених-економістів, ми прийшли до висновку, що під ресурсним потенціалом підприємства слід розуміти сукупність наявних видів ресурсів, пов'язаних між собою, при ефективному використанні яких можна досягти економічного ефекту. Провівши систематизацію різних наукових поглядів, можна зробити висновок, що поняття «економічний потенціал» та «ресурсний потенціал» є синонімічні. Тому при проведенні досліджень будь якого з потенціалів, чи економічного чи ресурсного, необхідно враховувати наявність тісних зв'язків між ними і використовувати в своїй роботі системний підхід.

Література:

1. Лапін Е.В. Економічний потенціал підприємства / Е.В. Лапін. – Суми: Университетская книга, 2002. – 309 с.
2. Руцак М.Ю., Даньків Н.В. Понять економічний та ресурсний потенціал підприємства // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2012. – Вип. 2 (36). – С. 182-186.

ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ВІДКРИТОЇ СКЛАДНОЇ СИСТЕМИ

*Решетило В.П., д.е.н., професор
Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Підприємництво являє собою складну систему, до якої можна примінити усі принципи системного підходу, а, значить, і принципи оптимального функціонування: складність, відкритість, ієрархічність, динамічна вірогідна природа, ієрархічність побудови, цілеспрямованість функціонування, обмеженість ресурсів, економічний вибір і багатоваріантність розвитку.